

Kalabalik!

Bulletin of the Swedish Research Institute in Istanbul

No. 3 / January 2018

On December 19, 2017, the SRII thanked and took farewell of prof. Johan Mårtelius, who has served as its director for a three-year period (2015-17).

From right to left: prof. Johan Mårtelius (director), Olof Heilo (deputy director), Helin Topal (secretary), and Therese Hydén (consul general of Sweden).

Photo: Ela Gökalp Aras

Inblick, utblick, och tillbakablick

Johan Mårtelius, professor vid KTH i Stockholm och direktör vid SFII 2015-17

Under förra årets sista tre månader fick ett brett spektrum av frågor och ämnesområden sin plats bland SFII:s evenemang. Dit hörde en Jarringföreläsning om mongoliska inskrifter, ett boksläpp om japanska kontakter med osmanska riket och ett öppet seminarium om forskning kring romsk kultur i Turkiet. I samverkan med de tyska instituten – Orient-Institut och Goethe Institut – och inte minst med den viktiga lokala, ideella organisationen Anadolu Kültür, genomförde vi under oktober och november föreläsningsserien om rysk-osmanska förbindelser med utgångspunkt i oktoberrevolutionens 100-årsminne.

Störst utrymme bland enskilda evenemang under perioden tog den tredagarskonferens vi hade i november, med deltagare från tio länder. Det handlade om hur de tre abrahamitiska religionernas byggda manifestationer, alltså synagogor, kyrkor och moskéer, utvecklats i ömsesidig påverkan, betraktat i ett brett historiskt och geografiskt perspektiv. Det blev också ett möte mellan flera kunskapsområden, särskilt arkitektur, bildkonst, religion och kulturhistoria.

Det nya taket över entrén till auditoriet, före ...

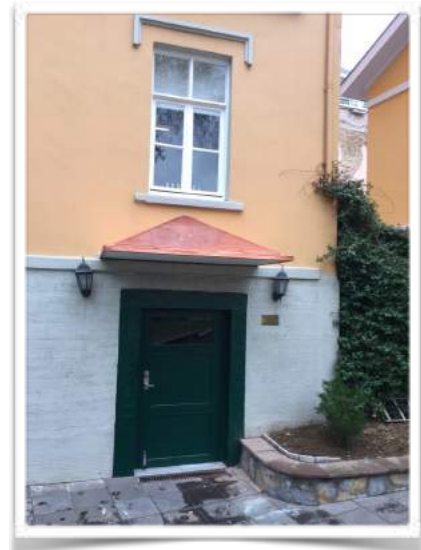
Att arkitekturtemat har varit framlyft i några konferenser och andra sammanhang under de senaste åren får delvis oundvikligen skyllas på min roll som direktör, med detta som ett huvudintresse. Min fascination för Turkiets och de omgivande ländernas långa arkitekturhistoria var det som för många år sedan förde mig till SFII, och sedan till ett kontinuerligt engagemang som kulminerade i mina tre nyss avslutade år som huvudansvarig på plats. Konferenser där arkitekturen stått i centrum har då i övrigt handlat om symboliska dimensioner i bysantinsk och osmansk arkitektur, om urbana trämiljöer i Turkiet och Norden och om det senmoderna Istanbul's offentliga miljöer.

Men dessa och andra evenemang där arkitekturen varit i fokus har givetvis inte fått hindra andra frågor från att ta plats. Och oundvikligen har nutidsperspektivet med påträngande frågor om migration eller flyktingskap varit frekvent återkommande frågor. Men i det breda perspektivet hör arkitekturen hemma även där. Också den mest platsbundna av konstarter har påverkats av – och påverkat – långväga möten, transporter och förmedlingar av olika slag.

Inriktningen mot arkitekturfrågor har för mig också sedan många år inneburit ett visst engagemang för institutets fysiska miljö. Det har gällt auditoriets tillkomst på 1990-talet och på 2000-talet annexet med de tio gästrummen. Under de tre åren som direktör har dock inga stora ombyggnads- eller tillbyggnadsfrågor varit aktuella. Det har handlat om mindre förändringar, men där har jag kunnat glädjas åt att ett gammalt förslag till sist, nu i december, blev verklighet. Vår på sätt och vis mest offentliga entré, den som leder till auditoriet där vi har våra föreläsningar, konferenser och andra utåtriktade arrangemang, var ursprungligen en sidoordnad ingång till den bakgård som senare blev överbyggd och inredd. Det har känts angeläget att markera den diskreta entrén med ett skärmtak som gör den likvärdig med de båda omgivande portarna in till biblioteksvåningen och till annexet. Processen har, så som det kan bli, varit långdragen, men i december kom till sist det nya kopparklädda skyddstaket på plats, så att en värdig balans i institutets entréförhållanden har uppnåtts.

Institutets yttre uppsyn kan alltså nu påstås spegla den inre rikedom, som jag önskar den nya institutsledningen all lycka med att förvalta och utveckla på bästa sätt.

Januari 2018

... och efter montering

En mångsysslare för ett mångsysslande institut

Intervju med Kristina Josephson Hesse, som efterträtt Johan Mårtelius som direktör för SFII den 1 januari 2018

Du är arkeolog, men du har också en ovanligt rik erfarenhet inom helt andra områden. Hur hittade du till det ämne du nu arbetar med?

Jag har varit både egenföretagare inom möbelbranschen och konferenschef inom hotellbranschen innan jag fann vägen till arkeologi och samiska kulturstudier som dåförtiden hörde till samma institution vid Umeå universitet. Jag har även läst etnologi och geovetenskap, och vid Uppsala universitet antikens kultur och samhällsliv. Det var arkeologin i Mellanöstern som var mitt huvudintresse och så småningom fick jag möjlighet att delta under ett antal säsonger i en internationell utgrävning i norra Israel och kom då att fokusera på mellersta till sena bronsåldern och stadsstaten Hazor, som blev ämnet för min avhandling. Det är framförallt interkulturella kontakter och handel som fångat mitt intresse inom arkeologin. Men jag har även undervisat då och då i samiska kulturstudier. Ett mera allmänt återkommande ämne inom mitt arbete är nomader och nomadism i ett historiskt perspektiv.

Hur ledde vägen därifrån till Istanbul och SFII?

Under doktorandtiden valdes jag in i forskarkollegiet och när avhandlingen var klar sökte jag och fick ett stipendium hit. Jag hade aldrig varit i Istanbul förut och anlände under en bayram-fest 2008 när institutet var helt tomt. Det åskade, och det gamla Dragomanhuset med sina knarrande trappor och trägolv påminde mig om något ur Agatha Christie. Så småningom dök den dåvarande direktören Karin Ådahl upp och välkomnade mig varmt och jag fick sällskap av andra besökare som visade mig runt i staden. Under vistelsen företog jag också en exkursion med stipendiaterna Karin och Ercan Aras till Ercans hemtrakter i nordöstra Turkiet. Under en bilfärd till byarna utanför Erzurum fick jag uppslaget till mitt post-doc-projekt om en viss typ av keramik som förekommer hela vägen därifrån och ned till södra Levanten. En sammanfattning av detta återfinns i 2012 års nummer av *Dragomanen*.

Så man kan säga att vägen också leder vidare härifrån mot Levanten och Mellanöstern?

Jag har arbetat i ett syriskt-norskt projekt med områdena kring Palmyra, där vi gjorde flera inventeringsarbeten 2009–11 som ledde till mitt nuvarande, av Vetenskapsrådet finansierade projekt. Det handlar om pastoral nomadiska kulturer och deras ekonomiska kontakter med stadsstaterna i de syro-mesopotamiska områdena. Från omkring år 1800 f Kr finns tusentals akkadiska lertavlor från stadsstaten Mari, på gränsen mellan dagens Syrien och Irak, som verifierar dessa kontakter. Det är framförallt ull- och textilekonomin som de pastoral nomadiska grupperna varit involverade i och som ger viktiga ledtrådar till hur varor och människor rört

sig i området. Jag intresserar mig dessutom mycket för forskningen kring den assyriska handelskolonin Kültepe Kanesh utanför Kayseri, som var aktiv för snart 4000 år sedan.

Du har tidigare varit både redaktör för vår årsskrift *Dragomanen* och programansvarig för forskarkollegiets aktiviteter i Sverige. Vad känns viktigast nu när du börjar arbeta på plats i Istanbul?

Under nuvarande omständigheter tror jag det viktigaste är att hålla den akademiska miljön i Istanbul så livaktig som det är möjligt – både som attraktiv arbetsplats för forskare hemifrån och som mötesplats för turkiska kollegor. Men jag ser också fram emot samarbeten med andra forskningsinstitut och -platser, inte minst i Mellanöstern. Det finns ju svenska institut i både Jerusalem och Alexandria, även om de arbetar på en lite annan basis än vi själva. Framförallt är det viktigt att institutet värnar om sin tvärvetenskapliga profil: det är ju den som ger oss en sådan unik inre dynamik.

Det gäller väl inte minst i mötet mellan historiska perspektiv och den samtidsutveckling som vi nu är en del av?

Det är som alltid nyttigt att blicka bakåt om man vill få distans och nya perspektiv på nuet. Ett projekt jag hoppas få tillfälle att utveckla lite närmare här handlar om förmedlare av kultur och kunskap under de senaste tusen åren mellan Skandinavien och områdena kring

Bosporen, en idé som ursprungligen kläcktes av professor Bo Utas och som vidareutvecklats av ett team inom forskarkollegiet. Där vill vi öppna för studier av allt från nordiska varingar och deras kontakter med "Miklagård", förmedling av diplomater och tolkar från 1700-talet i de båda områdena, spridning av konst och arkitektur, till dagens flyktingströmmar och det kulturella utbyte de medför.

Vad ser du mest fram emot för egen del?

Institutet knyter ihop så mycket av det jag själv gjort och tycker om att göra – allt från olika forskningsämnen till praktiska frågor om rumsuthyrning och arrangerandet av workshops och seminarier. Kontakten med stipendiaterna och deras ämnen känns också mycket spännande. Och så givetvis att få vistas i Istanbul, staden på tröskeln mot Mellanöstern och att få arbeta tillsammans med den mycket erfarna personalen här på plats.

Intervju: Olof Heilo

Lectures at the SRII

Februari 20, 19:00

Prof. Roger Sages, Lund University

Phenomenological Thinking: an Opening toward the Other(s)

February 27, 19:00

Prof. Helena Bodin, Stockholm University

Seclusion versus Accessibility - the Harems of Constantinople in Stories by Elsa Lindberg-Dovlette

March 6, 19:00

Dr. Åsa Eldén, Uppsala University

The Making of Emblematic Murders. Media Stories of Violence against Women in Turkey and Sweden

March 13, 19:00

Prof. Paul Levin, Stockholm University

I Feel Turkish but Sweden Is My Home: Migrants from Turkey and Their Children

March 20, 19:00

Dr. Patrik Klingborg, Uppsala University

Cisterns, Water Supply and Risk in the Greek World

April 10, 19:00

Dr. Jonas Draege, Harvard Kennedy School

The Rise of Street Politics in Turkey: The Gezi Protests and the Opposition's Failure to Launch

Winter and Spring 2018

April 24, 19:00

M. A. Douglas Mattsson, Lund University

Towards the Extreme: Black Metal Music in Turkey

May 8, 19:00

Dr. Ela Gökalp Aras, SRII

RESPOND lecture I: Coercive Engineered Syrian Mass

Migration in EU-Turkey Relations

May 15, 19:00

Dr. Zeynep Sahin Mencuteke, SRII

RESPOND lecture II: Temporary 'Refugee' Protection in Turkey

and Jordan from a Comparative Perspective

May 22, 19:00

Prof. Ulf Zander, Lund University

Back to Bender: Charles XII and the Ottoman Empire in

Swedish 20th Century History Writings

May 29, 19:00

Dr. Karin Aras, Uppsala University

Sound Spaces in Eminönü: towards an Ethnography of Sound

June 5, 19:00

Dr. Andrea Karlsson, Lund University

The Infrastructure of Human Rights

The Swedish Research Institute in Istanbul as Partner of a Horizon2020 Project

Dr. Ela Gökalp Aras, Principle Investigator of the RESPOND project

The Swedish Research Institute in Istanbul (SRII) has become a partner of *RESPOND: Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond Project*, a three-year (2017-2020) project funded by the European Commission under the Horizon-2020 program. With the goal of enhancing the governance capacity and policy coherence of the European Union (EU), its Member States (MSs) states and neighbours; *RESPOND* is a comprehensive study of migration governance in the wake of the 2015 Refugee Crisis which is one of the biggest challenges that EU has faced since its establishment. The crisis foregrounded the vulnerability of European borders, the tenuous jurisdiction of the Schengen system and broad problems with multi-level governance of migration and integration. One of the most visible impacts of the refugee crisis has been the polarization of politics in EU MSs and intra-Member State policy (in)coherence in responding to the crisis.

RESPOND will address how policy (in)coherence between EU and its MSs as well as between states differentially positioned as transit, hosting and source countries affect migration governance. Specifically, by delineating interactions and outcomes between national refugee systems and the EU, RESPOND will analyse the reasons behind the apparent policy incoherence.

Bringing together 14 partners from 7 disciplines, RESPOND aims to:

- provide an in-depth understanding of the governance of recent mass migration at macro-, meso- and micro-levels through cross-country comparative research;
- critically analyse governance practices with the aim of enhancing the migration governance capacity and policy coherence of the EU, its member states and third countries.

RESPOND will study migration governance through a narrative which is constructed along five thematic fields: (1) Border management and security, (2) Refugee protection regimes, (3) Reception policies, (4) Integration policies, and (5) Conflicting Europeanization. Each thematic field is reflecting a juncture in the migration journey of refugees and designed to provide a holistic view of policies, their impacts and responses given by affected actors within. The work plan is organized around 11 work packages (WPs) – of which 8 have research tasks. To explore all of these dimensions, RESPOND employs a truly interdisciplinary approach, using legal and policy analysis, comparative historical analysis, political claims analysis, socio-economic and cultural analysis, longitudinal survey analysis, interview

The RESPOND project officially opened on December 1, 2017. A kick-off meeting was held on November 30 – December 3 at the project coordinator institution, Uppsala University, together with the representatives of the 14 project partner institutions.

based analysis, and photo-voice techniques. RESPOND appears as an innovative research project with its “multilevel research design” and “learning from refugees” approach.

RESPOND’s focus will be on the Eastern Mediterranean route, especially the mass migration triggered by the Syrian Civil War from 2011 onward. The countries included in the project and the target refugee populations have been selected accordingly. Our selection is also guided by the significance of the chosen countries as source, transit, and destination countries. The source countries we study are Syria, Iraq and Afghanistan. The transit countries we study are Turkey, Lebanon, Greece, Italy, Poland, and Hungary. And the destination countries we study are Germany, Sweden, the United Kingdom and Austria. Although the main focus of this project will be on the Eastern Mediterranean Route, in order to deepen our comparative understanding the project will also look at the Western and Central Mediterranean Routes through macro level analysis of the Sub-Saharan Region countries, in particular Morocco and Libya, as well as the North- Eastern borders of the EU through Ukrainian migration to Poland. All of these routes and relevant third countries are important for the governance of migration and EU external policy.

RESPOND’s consortium consists of renowned universities and institutes from a wide variety of source, transit and destination countries for studying mass migration in line with the topic of the Horizon2020 Call. From 11 different countries, there are 14 partners. While Uppsala University undertakes the coordinator institution role and the former deputy director of SRII, Assoc. Prof. Öner A. Cetrez is the project coordinator; three consortium partners Istanbul Bilgi University, Özyeğin University and SRII will undertake the research in Turkey. Within the project, SRII will take an intensive role since Turkey appears as a critical country for the study of migration governance, which has been historically a destination, transit and source country. Turkey is currently home to the largest number of refugee seekers in the world and is hosting around 3.4 million Syrians and a critical migration governance actor within the international migration system. SRII will be represented with the research team members include Dr. N. Ela Gökalp Aras, Dr. Zeynep Şahin Mencütek, Dr. Elif Çetin and Justyna Szalanska.

Kalabalık! will closely follow the RESPOND project and share events, publications and other updates regarding the project.

European
Commission

Horizon 2020
European Union funding
for Research & Innovation

Autumn Scholarships 2017

Ingeborg Fossetøl is a Master's candidate in Middle East Studies at Oslo University. She has a background in Turkish studies, history, French and literature studies at both undergraduate and master's level from Oslo University, Université de Montréal, and Boğaziçi Üniversitesi. She has translated Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* and Aslı Erdoğan's *Artık Sessizlik Bile Senin Değil* from Turkish into Norwegian.

I am a Master's candidate in Middle East Studies at Oslo University. I have a background in a wide range of humanities, from Turkish, German and French, to history, Latin and literature studies. The last year I have also been translating both Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* and Erdoğan's *Artık Sessizlik Bile Senin Değil* from Turkish into Norwegian.

In my Master project I depart from my own translation of Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* into Norwegian, *Kvinnen med rødt hår*, focusing on how the translation process might shed new light on the contradictory nature of Pamuk's authorship. I start by approaching the contradictions – between east and west, words and images, fiction and reality – in his work through Linda Hutcheon's concept of a "poetics of postmodernism" and Pascale Casanova's concept of a world "republic of letters" before I move on to my own translation of the novel.

By focusing on style and the stylistic features in *Kırmızı Saçlı Kadın*, on Pamuk's use of other texts, and finally of other visual expressions in his novel, I explore how the already mentioned contradictions can be revealed also in the novel's language, and how it affects the translation.

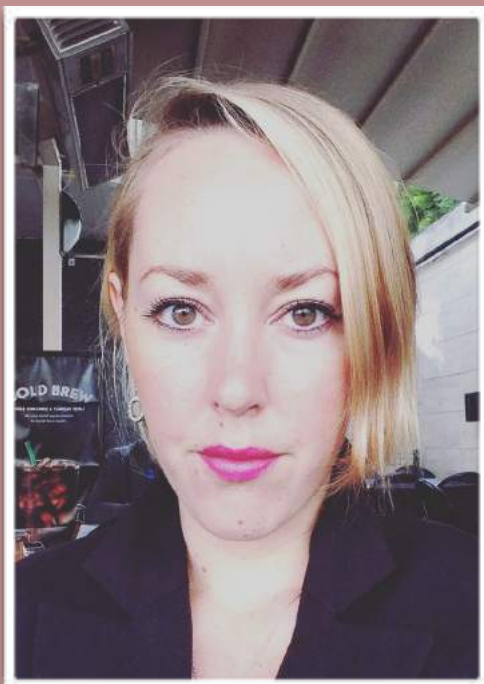
I am interested in how the stage of *close reading* in the translation process is a useful tool in understanding a complex and contradictory work, filled with references to both literature and visual arts. My entrance to Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* has been the translation, and in my thesis I show how the intersection between the practical and «hands on» translation, and the literary analysis, is a fruitful place to work from to reveal new aspects in Pamuk's work.

Thanks to a generous research scholarship from the Swedish Research Institute in Istanbul, I have been able pursue my interest in Pamuk's authorship, and in how the translation also is a way of reading and interpreting. I have spent the fall 2017 working on and writing about these issues. I have spent time at Boğaziçi University's library reading my way through the literature about Pamuk's authorship written in Turkish, and I have spent time in the city where the main part of Pamuk's novels take place. To understand Pamuk's work it is important to understand the city he writes from and about as well.

Cover of the Norwegian edition of *Kırmızı Saçlı Kadın*

Autumn Scholarships 2017

Isabell Woll Svedén holds a B.A. in political science from the university of Stockholm and spent a month at the SRII in the final stage of finishing her M. A. thesis about Israeli-Turkish relations in the period from 1991 to 2016. She has previously studied law and journalism, and spent time in Turkey both as a researcher and as an intern at the Swedish embassy in Ankara.

In January 2018, I successfully defended my master thesis, titled *“Structure and Agency in Foreign Policy Analysis - A single case study of Turkish Foreign Policy vis-à-vis Israel, 1991-2016, testing Neoclassical Realism Type III”*, at the department of political science at Stockholm University. Through a research grant that was given to me by the Swedish Research Institute in Istanbul, I was, in October-November 2017, able to conduct field studies for the thesis. During the month that I spent at the institute in Istanbul I performed a number of expert interviews with academicians, think tankers, government officials and diplomats. The interview subjects knowledge and insights on the topic increased my understanding of events and enriched my thesis with unique data. For that I am in their debt.

My stay at the institute was also in other ways an eye opener. It offered me a splendid opportunity to meet academicians from other fields of study, but with a common interest in Turkey and the Turkic countries in the Caucasus. This inspired me to expand my personal spheres of interest.

Personally, my interest in Turkey began when I was writing my bachelor thesis. At the time I was interested in democratization theory and Turkey appeared to be an interesting case, which despite regular elections being held since 1950, never had managed to consolidate a democratic rule. The current trend of declining democratic legitimacy was worrisome in 2015, and even more so today. My interest then, in 2015, was how civil society actors perceived their role in the policy-making process. Because of the global problem of gender inequality, I chose to focus on civil society organisations working with women's rights issues and conducted a number of in-depth interviews with representatives of three different organisations in Istanbul. After successfully receiving my bachelor's degree in political science, I applied and was accepted for a 20-week internship at the Swedish embassy in Ankara. The work in the political section of the embassy furthered my interest in Turkish politics and the region, making it a natural step to use the opportunity that a master thesis presents, to dig deeper into Turkish politics, this time with a focus on foreign policy. In the field, Turkey's foreign policy vis-à-vis Israel stands out as particularly important and I claim that the changes in the bilateral relations can be used to illustrate a greater transformation of Turkish foreign policy in the post-Cold War period.

På ytterligheternas gräns

Intervju med Douglas Mattsson, islamolog från Lund som inom ramen för SFII:s stora stipendium hösten 2017 bedriver forskning om Black-Metal-scenen i Istanbul

När man är verksam inom humaniora är det inte alltid lätt att förklara för folk vad man egentligen sysslar med. I ditt fall blir det kanske särskilt besvärligt?

Det beror på vem som ställer frågan. När jag presenterar mig för mina intervjuobjekt säger jag i första hand att jag är religionsantropolog med fokus på Mellanöstern och muslimska majoritetskulturer, och att jag inom ramen för detta intresserar mig för black- och extrem-metal-subkulturer. Frågar mig folk på gatan säger jag kanske bara att jag sysslar med black metal och subkulturstudier.

Hur började ditt metal-intresse?

Redan i tioårsåldern lyssnade jag mycket på Iron Maiden, och black metal har jag hört på sedan jag var femton och lyssnade på Naglfar. Först på senare år har jag blivit intresserad av symboler och referenser till religion i metal-texter och -ikonografi. Generellt fascinerar jag av saker som ligger på det extremas gräns och som testar vad som anses acceptabelt, från musik till sociala rörelser. Beatles ansågs en gång i tiden som provocativa, men redan i jämförelse med Black Sabbath uppfattas de som menlösa. Gränsen flyttas hela tiden.

När kom den islamiska sidan av saken in i bilden?

När jag studerade islamologi åhörde jag en föreläsning med Filip Halldén där han talade om muslimska föreställningar om djävulen. Jag frågade honom om han kände till om det fanns en black metal-scen i den islamiska världen men han var inte säker. Under en studieresa till Istanbul hamnade jag på en metal-bar och beslöt mig för att undersöka saken på plats så jag frågade bartendern om hon kände till något band i Istanbul. Hon satte mig då i kontakt med mina första informanter och på den vägen är det. Jag kan inte turkiska, men engelska går ju lika bra här.

Det var inte specifikt Istanbul eller Turkiet som lockade?

Jag blev genast förälskad i Istanbul. Men eftersom jag redan vid det första besöket hade fått kontakter, införskaffat lite material i form av skivor och blivit introducerad till mötesplatser här, föll det sig också naturligt att återvända när jag skulle skriva min kandidatuppsats samma höst.

Finns det Black Metal i andra islamiska länder?

Det förekommer i Libanon, Iran, Irak, Syrien och till och med Saudiarabien, men i vissa fall som Saudiarabien, kan de inte spela konserter utan får nöja sig med att producera musik. Generellt kan man säga att det finns black-metal-band, men ingen egentlig "scen". Dessutom håller de strikt anonymitet så man kan egentligen inte veta om de i själva verket är en man i Texas! Hårdrock och metalmusik finns i hela den islamiska världen, men fans av metal brukar dras med fördomar om att deras genre är satanistisk. Det gör att många metal-fans i islamiska majoritetssamhällen ogillar black-metal-fans som de anser förstärker dessa fördomar.

Det ligger ju lite i scenens natur att den är och vill vara marginell och jag förmodar att det gäller här också.

Man kan tala om ett slags spänning mellan scen och band, där grupper som blir lite större och populära riskerar att inte längre uppfattas som "äkt" eftersom det finns en attityd om att det ska hållas "underground". I många fall har banden säkert inget emot att kunna göra bättre och mera påkostade produktioner men riskerar då samtidigt att mista sin aura. I Turkiet är det samtidigt förstås en säkerhetsfråga. Många söker sig medvetet till marginalen, medan andra snarare tvingas dit. Jag fascinerar ändå av att det finns så pass många fans och band här som är beredda att öppet provocera, med allt vad det innebär.

Skulle du vilja göra jämförelser med andra platser eller kommer du att återvända hit om du fortsätter med det du nu håller på med?

Eftersom jag har varit mycket i Turkiet har jag funderat på att gå vidare och göra jämförelser med ett annat muslimskt majoritetsland, exempelvis Indonesien. Det har inte gjorts många studier av black metal i muslimska majoritetsländer, så här finns mycket att upptäcka.

Finns det kopplingar med metal-scenen i Norden?

Det finns det absolut. Norden har en speciell status bland black-metal-banden här eftersom den legendariska "andra vågen" utgick från Norge. Band från Tyskland och Norden anges ofta som inspirationskällor för deras egen musik. Ett exempel är att de djävulsymboler de gör bruk av i sina texter främst refererar till kristna djävulssymbolerna snarare än muslimska.

Intervju: Olof Heilo

Fotnot: Douglas forskning har tidigare publicerats i vår årsskrift *Dragomanen* (no. 18 / 2016).

Autumn Scholarships 2017

Rustam Urinboyev is a senior research fellow at the Department of Sociology of Law, Lund University, where he received his PhD in 2013. His research focuses on corruption, informality, law and society, migration and Islamic public administration. His current research focuses on the everyday life and legal adaptation of Uzbek migrant workers in Russia, specifically investigating how migrants negotiate and manoeuvre around the Russian legal system and informal structures.

In November 2017, I spent academically fruitful and socially stimulating time at the Swedish Research Institute in Istanbul, developing new ideas and plans for two research projects that focus on socio-legal issues in the Turkish context. Being affiliated with the SRII and provided with the possibility to stay at its premises, I had an exceptional opportunity to conduct pilot fieldwork for the aforesaid two research projects as well as present my research on corruption at SRII seminar series. In addition, I also benefited from the SRII's Friday social events where I had the possibility to meet local Turkish scholars as well as the representatives of various research and cultural centres. Below I would like to provide a brief overview of my two pilot fieldwork conducted during my one-month stay at SRII (see next page).

Pilot Fieldwork on Everyday Life and Legal Adaptation of Uzbek Labour Migrants in Istanbul:

Due to the recent recession and tightening of immigration laws in Russia the number of Uzbek migrants are decreasing in Russia. As there are no viable migrant re-integration policies in Uzbekistan, those returnees are instead moving to Turkey as migrant workers. The majority of Uzbek migrants in Istanbul are female, mainly working within the domestic sector. Due to recession in Russia, however, the gender composition of Uzbek migrants in Turkey are changing. Nowadays while walking on the streets of Istanbul's Laleli district one can see find many male Uzbek migrants. I have been doing research on Uzbek migrants in Russia since 2013 and published several articles based on my fieldwork results. Considering these new migratory trends I am planning to conduct a comparative study of Uzbek migrants in Russia and Turkey. My guiding research question is to explore how the differences in legal and socio-political environments (Russia and Turkey) are reflected in the legal adaptation and incorporation strategies of Uzbek migrants. In other words, this project will be a comparative study of legal adaptation strategies of Uzbek migrants in Russia and Turkey. During my one-month stay at SRII I have conducted a pilot fieldwork, interviewing 10 Uzbek migrants, both male and female, working in different sectors of the Turkish economy. These pilot interviews will be the basis for preparing a new application for research grant application that I will be working on this spring.

Pilot Fieldwork in Everyday Nationalism in Istanbul, Turkey:

I have been long interested in studying the everyday nationalism in Turkey. The growing tendency of nationalism became particularly visible after the 2016 coup attempt. Today there are a number of TV series in Turkey that promote the idea of neo-Ottomanism and describe the continuous attempts of external forces to destabilize the country. Notable examples are "Diriliş Ertuğrul" and "Payitaht Abdülhamid". During my one-month stay at SRII I explored how the everyday nationalism is fostered and shaped by such TV series, as well as by the government discourse and ongoing developments in the Arab World. I did a pilot fieldwork by visiting Istanbul's suburbs and talking to local people in cafes and teahouses. This pilot fieldwork will be a good basis for developing a new research project on everyday nationalism in Turkey.

Autumn Scholarships 2017

Maria Lindqvist is a PhD student in the Study of Religions at Södertörn University, Stockholm. Her research project is a multi-disciplinary study of Iraqi Shi'ism - more specifically of the Shirazi, a branch of Shi'ism founded in the Iraqi shrine city of Karbala in the late 1950s. Her research gains new knowledge on the history and contemporary context and character of the Shirazi using ethnographic method.

During fall 2017, I was granted a stipend from The Swedish Research Institute in Istanbul and I had the possibility to spend five weeks at the institute working on my doctoral research in the field of Islamic studies. I currently focus on Iraqi Shi'ism and my PhD project is an ethnographic, multi-disciplinary study of the Shirazi group, a branch of Shi'ism founded in the Iraqi city of Karbala in the 1950s

Mohammad al-Shirazi, the movement's founder and spiritual leader was a well-known Karbala based religious scholar. After going into exile as a consequence of suppression from the Baathist regime, he lived in Syria, Lebanon, Kuwait and Iran prior to his death in 2001. Today, his followers are based mainly in Iraq, Iran, the Gulf countries, the US and parts of Northern Europe.

Al-Shirazi was in different respects a controversial religious scholar, an example of “Shi’i leadership on the edges” (Walbridge (ed.), 2001) in the sense that he represented opinions regarding beliefs and ritual that by many are considered to be outside of mainstream Shi’ite thought.

The primary aim of my research is to explore how Shirazi Shias living in Europe perceive of their religious identity and belonging, but also how they understand the controversial past and the schism this has created between them and other Shias. The point of departure and main focus of the study is a Shirazi-dominated congregation based in the southern suburbs of Stockholm.

One preliminary finding drawn from fieldwork in Sweden is that discrepancies can be discerned between how Shirazi describe their own religious belonging and how they are viewed by other Shias. “Outsiders” describe the group as having a character of separatism and even attitudes of hostility towards other Shias. In contrast, Shirazi themselves downplay such separatist tendencies in favour of a broader Shia identity that is negotiated and intertwined with Swedish majority society.

I have previously done ethnographic research among Shia Muslim women in the city of Qom, Iran, with the purpose of studying female seminary environments and to explore how Shia female theologians interpret aspects of Sharia on theological and practical level (Lindqvist, 2015). Since 2014, I also manage a project with the purpose of developing methods for using the museum as an educational arena for working with questions of religion, migration and interculturality.

The purpose of my stay at the institute is to learn more about Shi’ism in the Turkish context, but also to gain wider knowledge about topic that I will eventually teach, Islamic studies and the history of religions. The historical and geographical location of Istanbul is of course perfectly suited for this purpose. Furthermore, the facilities and the environment the institute offers a perfect opportunity to write and proceed with my dissertation.

Romani Studies at the Swedish Research Institute in Istanbul

Dr. Adrian R. Marsh, PhD, Researcher in Romani Studies

During the early 2000's, the Swedish Research Institute in Istanbul was host to a number of critical initiatives in a particular academic and research discipline, that led not only to its successful establishment in Turkey, but to strengthening the subject in Sweden too. In this, the SRII nurtured the development of a major, new research field in Turkey, supported its embedding in Swedish universities' programmes and, additionally promoted international policy and protections, through hosting events that saw the Council of Europe's (then) Human Rights Commissioner and the community meet in sessions that documented, through personal testimony, the obstacles and impediments to enjoying equality of citizenship, experienced by these people. The community were the Romani people of Turkey or *Romanlar* in Turkish, and the academic area of research is Romani Studies.

In autumn 2002, two scholars arrived at the SRII, as part of their research programmes. One, an Arts & Humanities Research Council UK scholarship holder (myself), was from a Romani and Traveller (Romer och Resande) background and carrying out research for a doctoral degree; the other (Elin Strand) was the new SRII scholarship holder, pursuing her research for her Master's degree and from Sweden. Both were registered at the Romani Studies programme at London's University of Greenwich and both were committed to combining their research with an active engagement in making this research relevant to improving the lives of Romani people. Setting out a programme of autumn seminars at the SRII, inviting Turkish writers and scholars who were working in the field and beginning to 'map' the extent of research that was happening, quietly and in isolated ways, across the higher education sector, led to plans for an international conference, a series of research field trips and establishing a course at an Istanbul university. With the support of the SRII and the Consulate General of Sweden, the British Council in Ankara and other donors, the programme to build Romani Studies grew, to eventually encompass a range of initiatives that brought Romani scholars, activists and researchers together in two seminar series, two international conferences (the first held at the SRII), meetings of a newly established research network (the International Romani Studies Network), a joint European Commission funded, human rights research project ('Promoting Romani Rights in Turkey', with the Helsinki Citizens' Assembly, the European Roma Rights Centre and the Edirne Romani Foundation), an undergraduate degree course at Istanbul Bilgi University (2004-2006), the publication of two new works (one, sponsored by the British Council and another, a volume in the SRII's 'Transactions' series), an MA (master's) dissertation and a doctoral (PhD) thesis.

The seminar that took place at the SRII, 31st October 2017, told the story of these activities and events, drawing attention to the role of the SRII and how, without that, the programme of 2002-2008, would not have been possible in the context of Turkey at the time. The critical position of the Institute, and the strength of its relationship with the Consulate General of

Sweden, allowed the growth of an area of research, with attendant events to disseminate findings and build new programmes, in a milieu that guaranteed the freedom to do so. The presentation demonstrated that the connections forged at the time, between academic scholarship and human rights activism, proved efficacious in practice. Through providing a 'space' for debate and discussion, the SRII ensured that questions regarding minorities and protections of rights could be addressed in a way that rested upon evidence drawn from actual research, data that supported programmes of change. There is no better example to illustrate the impact of research upon real world circumstances and situations, as the SRII not only hosted researchers and scholars, seminars and conferences, but delivered the results of such research and scholarship directly to students and participants of three short courses or 'summer schools', in Romani Studies (funded by the Consulate General of Sweden).

In addition, the presentation also showed that once or twice, during this period, Turkish Romani bands had played a number of concerts at the Swedish Palace and that diplomats, academics, researchers and even SRII directors had danced! The photographers loved it ...

I händelsernas centrum

Intervju med Andrea Karlsson från Generalkonsulatets sektion för turkisk-svenskt utvecklingssamarbete, som blev första kvinnliga doktor i Mänskliga rättigheter (MR) i Lund i september

Du har bott i många länder, både under din barndom och uppväxt och senare i vuxen ålder. Hur kom Turkiet och Istanbul att inta en särskild roll i ditt liv?

Det var nog en kombination av två olika tidsskeden, ett historiskt och ett personligt. Under 2000-talets första år, när jag först kom att vistas här i längre perioder, präglades Turkiet av en ovanligt spännande utveckling och inre dynamik. Samtidigt är den tidiga 20-årsåldern – som jag då var i – en period i livet när man är särskilt mottaglig för nya idéer och intryck.

Visste du redan då att det var MR-frågor du ville ägna dig åt?

Det var ungefär samtidigt. Jag hade läst blandad humaniora i Berlin och religionsvetenskap i Lund när jag fick höra om den nya tvärvetenskapliga utbildningen i mänskliga rättigheter. Jag var intresserad av politiska och internationella frågor, men det som särskilt tilltalade mig var perspektivet – att man utgår från människor snarare än stater.

Kan man helt skilja den akademiska sidan av ämnet från den praktiska?

Det är ett ämnesområde som är sprunget ur praktik: man studerar ett komplext fält som har utvecklats med och genom en normativ diskurs. Kanske mer än i många andra ämnen är teori och praktik sammanflätade. Det är ett brett och livaktigt fält som tidigare dominerades av filosofi och juridik men numera är sant tvärvetenskapligt och där ett löpande utbyte mellan teori och praktik behövs.

Hur ser förhållandet mellan teori och praktik ut i ditt nuvarande uppdrag vid konsulatet här?

Under arbetet med avhandlingen har jag studerat turkiskt civilsamhälle och kan därför navigera i ett annars ganska komplicerat fält. Jag upplever att jag bottnar i mina egna perspektiv på vad MR är och kan vara som jag ju funderat över under en lång tid. Det är dessutom nyttigt att

tvingas reflektera över sina egna och andra utgångspunkter vad gäller MR-engagemang.

Vill du arbeta inom akademien eller med internationella relationer?

Generellt önskar jag att det finnes fler möjligheter att kombinera eller pendla mellan de olika världarna, och jag söker aktivt olika vägar att göra det. Gärna mer internationellt, men helst inkluderande Turkiet, som jag har en stark personlig koppling till.

Hur ser du på framtiden för MR-frågor under nuvarande omständigheter?

I vår tid utmanas mänskliga rättigheter inte bara av populistiska strömningar. Västerländska regeringar som en gång varit drivande i att etablera MR som normativ, politisk-moralisk grund – som till exempel Storbritannien eller USA – uttrycker nu skepsis mot etablerade institutioner som det tagit lång tid att bygga upp. Samtidigt ser vi en ökad aktivism kring MR-frågor i många länder, och ämnets relevans ökar när det står under attack och ifrågasätts. Vi lever i en tid med många utmaningar, men det är också en spännande tid.

Intervju: Olof Heilo

Kalabalık! is issued through the SRII homepage (srii.org).

Editor and graphic designer: Olof Heilo (olof.heilo@srii.org.tr)

Istiklal Caddesi 247
P.K. 125 Beyoglu - Tünel
TR-344 33 ISTANBUL
Phone: +90 212 252 41 19
Fax: +90 212 249 79 67